

Publicerad 2012-03-10 12:40 av MarreGustafsson

Får jag kalla dig vad jag vill?

Lilla vän, du gråter dig fördärvad
precis som hela världen gått sönder
som ditt hjärta jag håller i min hand
jag vill inte räkna delarna
Om ord kunde trösta så skulle jag aldrig vara tyst
Om handen kunde stoppa alla tankar från att strömma fritt
då skulle du förstå alla de ord av värde du är byggts av
Även om du aldrig fått höra dem
Om du slutar att hulka, gråta sönder dina handflator
så hör du mig viska dem
Kanske om jag skriker, springer du bort
Det gör mig rädd
Lilla vän, jag står här – kom i min famn och glöm vilka vi är
för ditt namn är nu en kärleksförklaring
i din sorg ser jag barnet
Jag känner hur tårarna bildar en sorgeflod,
även om du inte ens står nära
Jag vet vart den leder...

Lilla vän, om jag kramar dig länge
- kan du då förstå vad jag vill säga?
För ord, det är inte det lättaste
när jag vet varför du gråter så
Jag vet, hela din värld ligger i spillror
Och jag håller bitarna så ömt i mina händer,
även om du inte ser
Gråt dig fördärvad du, men börja se dig om
ensamheten är inte som du tänkt...

Lilla vän, jag står ju här

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MarreGustafsson med Poeter.se id #18813 innehar upphovsrätten